

קבלת התורה בשמחה ובפנימיות

ערב חג השבועות, חג מתן תורתנו ויומא דהילולא דהבעש"ט הקדוש מייסד תורת החסידות | שנת הקהל

מוסף
מיוחד
מביית:

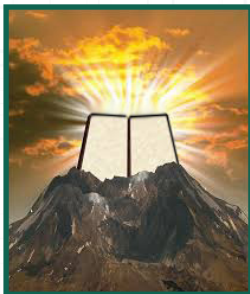
אדמו"ר הריי"צ נ"ע מלובאוויטש היה נוהג לברך לפני חג השבועות – "שנוכח לקבלת התורה בשמחה ובפנימיות". "שמחה" – משום ששמירת התורה קשורה לפעמים בניסיונות, והשמחה מעניקה כוח להתגבר על הקשיים. "פנימיות" – יש לקיים את התורה לא רק במחשבה, דיבור ומעשה, אלא "בפנימיות", בעצם הנפש. להלן יבואר עניינו המיוחד של חג מתן תורתנו, וההוראות כעבודת ד' עמהם יש לצאת ממנו.

"בני סוריא יעלו לרומי ובני רומי ירדו לסוריא"

תורה בישיבת שם ועבר – אם כן מדוע אמר רב יוסף שהגיע למדרגתו בזכות האי יומא דמתן תורה? אלא שבכאן טמון ההבדל העמוק, בין קודם מתן תורה ולאחר מתן תורה:

קודם מתן תורה, הרי אף שלמדו האבות תורה ועד שקיימו כל התורה כולה, היה זה רק ברוחניות. קודם מתן תורה לא היה ניתן להמשיך את דברי התורה הקדושה לתוך החיים הגשמיים, לא היה ניתן לקבוע קדושה בחפץ גשמי.

רבותינו הקדושים (פסיקתא דרב כהנא קד, ב) נתנו לכך משל בלשונם הקדוש: "משל למלך שגזר על בני מלכותו כי בני רומי לא ירדו לסוריא ובני סוריא לא יעלו לרומי. לימים בקש המלך לישא אישה בסוריא, עמד וביטל הגזירה, ואמר מכאן ואילך ירדו בני רומי לסוריא ויעלו בני סוריא לרומי - ואני המתחיל.

בקשר לחג השבועות מסופר בגמרא (פסחים סח, ב) על רב יוסף, שהיה אומר בחג השבועות "עבדי לי עגלא תלתא, אמר אי לאו האי יומא דקא גרים כמה יוסף איכא בשוקא. [=אילולי אותו היום של מתן תורה

שגרם שלמדתי תורה ונתרוממתי, הרי אנשים הרבה בשוק ששמן יוסף, ומה ביני לביןם? (ע"פ רש"י שם)].

רב יוסף ביטא במאמר זה את גודל מעלתו של היום בו ניתנה תורה, בזכות אותו יום נתעלה רב יוסף והגיע למדרגות גבוהות ע"י לימודו את התורה הקדושה.

לכאורה יש להבין מדוע החשיב רב יוסף האי יומא דמתן תורה, והרי

גם קודם שניתנה תורה בהר סיני למדו אבותינו הקדושים תורה ונתעלו. וכמאמר חז"ל (קידושין פב, ב) שהאבות הקדושים קיימו כל התורה כולה עד שלא ניתנה, ויעקב אבינו למד במשך ארבע עשרה שנה

בשלימות כל העבודה, כאשר העולם כולו מתעלה לקדושה, מתברר ומזדכך, אז הוא עת ביאת המשיח. ימות המשיח הוא שלימות החיבור בין העולמות, שלימות החיבור בין עליונים לתחתונים. בימות המשיח יהיה העולם הזה הגשמי ספוג בקדושה ואלקות, עד אשר גם האבן הגשמית תזעק אלקות. זהו אחד מיעודי הגאולה אשר "אבן מקיר תזעק". בימינו, בעמדנו בסמיכות ממש לגאולה, עד אשר כדברי כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מלובאוויטש עומדים אנו כבר על סף הגאולה, בזמן דימות המשיח, העולם כולו כבר מוכן לגילוי הנעלה דהגאולה. סיימנו עבודתנו בכירור העולם והעלתו לקדושה, והדבר היחיד שנשאר הוא גילוי מוחשי לעינינו הגשמיות, מחכים אנו לזמן אשר "וראו כל בשר יחדיו כי פי ד' דיבר".

(ע"פ לקוטי שיחות חט"ז עמוד 211 ואילך, שיחת הדבר מלכות' יום ב' דחג השבועות שנת ה'תשנ"א)

כך כשברא הקב"ה עולמו, מתחילה אמר "השמים שמים לך" והארץ נתן לבני אדם", וכשבקש ליתן תורה לעמו ישראל אמר מכאן ואילך יעלו התחתונים למעלה וירדו העליונים למטה, ואני ארד תחילה, שנאמר "וירד ד' על הר סיני".

זוהי היתה כוונתו של רב יוסף. בזכות "האי יומא דמתן תורה", שירדו העליונים לתחתונים, וניתן מאז להמשיך אלקות למטה לדברים הגשמיים - בזכות זה הגיע רב יוסף לדרגתו, אשר לא רק שהוא למד תורה בשכלו, אלא אף התורה השפיעה על גשמיותו וגופו. ע"י לימודו את התורה הקדושה נפעל שינוי בגופו שנהיה גוף קדוש ומזוכך.

ולא רק רב יוסף בלבד, אלא אף אנו צריכים להדבק בדרכיו ואורחותיו. אל לנו להסתפק בלימוד התורה בלבד על מנת לגדול בתורה וביראה לבד. עלינו לקחת איתנו גם את הגוף החומרי ולזכור, עלינו לקחת איתנו אף את כל מעשינו בעולם הזה ולהעלותם לקדושה.

"תורה שאדם למד בעולם הזה הבל היא לפני תורתו של משיח"

(קהלת רבה יא, ח)

הגאולה החל להתנוצץ ולהתגלות סודות פנימיות התורה - כטעימה מתורתו של משיח, סודות התורה שבמשך כל הדורות היו חבויים מאין כל רואה, החלו להתגלות ולהשתפך בראש כל חוצות.

וככל שמתקרבים לזמן הגאולה - העומדת ממש בפתחנו - כן מתגברים המעיינות ומתגלים סודות חדשים מתורתו של משיח. פנימיות התורה - תורת החסידות הולכת ומתרחבת, עד אשר היום יכול כל יהודי בכל מקום שהוא להבין וללמוד מדבריה העמוקים של תורת החסידות. ספרים רבים המבארים בטוב טעם ובלשון ברורה וקלילה את סודות התורה העמוקים, נדפסו ויצאו לאור.

בשנת ה'תשנ"א ציין כ"ק אדמו"ר מלובאוויטש שליט"א את הדפסתו של ספר

אחד מיעודי הגאולה נאמר בישעיה (נא, ד) "תורה מאיתי תצא". או, כלשון המדרש (ויקרא-רבה יג, ג) "תורה חדשה מאיתי תצא". בעוד שבזמן הזה נגלה (בעיקר) חלק ה'נגלה' שבתורה, הרי שבזמן הגאולה יגלה הקב"ה סודות התורה "סוד טעמיה ומסתור צפונותיה". נאמר בחסידות אשר לעתיד לבא ילמד מלך המשיח אף עם משה רבינו והאבות. שכן חכמתו של מלך המשיח, וגילוי סודות התורה שיקבל מאת ד', יהיו יותר מכל האדם אשר על פני האדמה. וכלשון הפסוק "הנה ירום עבדי ונשא וגבה מאוד".

"טועמיה חיים זכו". כמו אשר בערב שבת מצווה לטעום ממאכלי השבת. כך טרם בא הגאולה מגלה לנו הקב"ה כטעימה מיעודי הגאולה. ואכן בדורות האחרונים, טרם ביאת

[הדברים מקבלים משמעות יתירה בהיות יום א' דחג השבועות הוא יום ההסתלקות של מורינו ורבינו הבעש"ט הקדוש – על כך ראה בפנים.]

(ע"פ לקו"ש ח"כ ע' 173, שיחת ה'דבר מלכות' ש"פ עקב ה'תנש"א)

התניא קדישא בכתב ברייל (כתב המיועד לסגין- האור ל"ע), כפריצת דרך בהפצת המעינות כהכנה לביאת משיח צדקנו. הרבי הסיק מכך שנעשה הדבר האחרון ביותר בעבודתינו כהכנה לגאולה, והדבר היחיד שנשאר עכשיו הוא אך ורק הגילוי של משיח צדקנו בפועל ממש.

"יכולתי לעלות בסערה השמימה"

"יכולתי לעלות בסערה השמימה, כמו אליהו הנביא, אלא שרציתי לעבור את העניין של "כי עפר אתה ואל עפר תשוב". (כך אמר הבעש"ט סמוך לפטירתו, מפי השמועה)

רבי לייב קסלר סיפר שראה את יציאת הנשמה "כמו שלהבת מראה תכלת" והעיד "שבשעת יציאת נשמתו זרחו פניו כבקבלת שבת עם קבלת ה"נשמה היתירה".
עלית נשמה שעשה הבעש"ט להיכלו של משיח

הבעש"ט הקדוש באגרת קודש שכתב לגיסו "ר' גרשון מקיטוב", מספר לו על היותו בהיכלו של משיח:

"לכבוד אהובי גיסי חביבי וידידי כנפשי ולבבי ה"ה הרבני המופלא החסיד המפורסם בתורה וביראה כבוד מורנו ורבנו הרב רבי

אברהם גרשון נרו-יאיר, ולאשתי הצנועה מרת בלומא עם כל יוצאי חלציהם, כולם יעמדו על הברכה של חיים אמן סלה.

בראש השנה שנת תק"ז עשיתי השבעת עליית הנשמה כידוע לך, וראיתי דברים נפלאים במראה מה שלא ראיתי עד הנה מיום עומדי על דעתי, ואשר ראיתי ולמדתי בעלותי לשם בלתי אפשרי לספר ולדבר אפילו פה אל פה . .

ועליתי מדרגה אחר מדרגה, עד שנכנסתי להיכל משיח, ששם לומד משיח תורה עם כל התנאים והצדיקים וגם עם שבעה רועים. ושם ראיתי שמחה גדולה עד מאוד ואיני יודע לשמחה זו מה היא עושה.

הסתלקות הבעש"ט הקדוש ומנוחתו כבוד במעוזיבו בחג הפסח שנת תק"כ חלה הבעל שם טוב הקדוש בקיבתו. בליל חג השבועות התאספו כל בני החבורה. הבעל שם טוב אמר לפנינה תורה. בבקר שלח לקרוא

לאנשי ה"חברא קדישא" והורה להם כיצד יתעסקו בקבורתו. לאחר מכן התחזק מעט והתפלל בעצמו לפני התיבה בביתו.

משבאו בני העיר לברכו בברכת החג, אמר לפנינהם דברי תורה. אחר שוב אמר דברי תורה לתלמידיו

המקורבים "על עמוד שעולה מגן עדן תחתון לגן עדן עליון".

כוחותיו עזבוהו. הוא ציוה לתלמידיו לומר "ויהי נועם". משראה את תלמידיו מצטערים, אמר: "אין אני דואג לעצמי. כי יודע אני בבירור שאצא מפתח זה ואכנס בפתח אחר". לאחר מכן שכב וישב כמה פעמים. אחר ציווה לכסותו בסדין וישכב פעם נוספת. הוא התחיל להזדעזע ולחרוד כמו שנהג בתפילת "שמונה עשרה" ואחר כך נח מעט. קולו לא נשמע עוד, רק שפתיו נשמעו מרחשות: אל תבואני רגל גאוה! אותה שעה נסתלק ובאותו רגע בדיוק עמדו שני השעונים שהיו בבית ופסקו מללכת. תלמידו

כולו, כל העולם כולו יהיה חדרור בידיעת ד' והשגתו. כפסק דין הרמב"ם בסוף ספרו: "ובאותם הימים תרבה הדעה והחכמה והאמת ויהיו ישראל חכמים גדולים וידעו דברים הסתומים וישגו דעת בוראם כפי כח האדם שנאמר "כי מלאה הארץ דעה את ד' כמים לים מכסים".

ההכנה לביאת המשיח כבר בזמן הגלות היא הפצת תורת החסידות בכל מקום ומקום. הסברת ענייניה העמוקים של תורת החסידות בשכל והבנה והשגה. זהו הענין של חסידות חב"ד (ראשי תיבות "חכמה, בינה, דעת"), להוריד אלקות ולהלבישה בשכל הגשמי, עד שכל אחד ואחד בעולם כולו יוכל לדעת את ד'.

בתקופה האחרונה נוסף דגש מיוחד בזה והוא לימוד החסידות בענייני הגאולה ומלך המשיח. בדרך זו מתכווננים אנו בפועל לבא הגאולה, ע"י הלימוד בתורת החסידות על גודל גילוי האלקות שיחיה בגאולה, אנו נכנסים כבר עכשיו למעמד ומצב דהגאולה.

(ע"פ שיחת ה'דבר מלכות' י"ט כסלו ה'תשנ"ב)

והייתי סבור שהשמחה הזאת חס ושלום על פטירת מעולם הזה, והודיעו לי אחר כך שאיני נפטר עדיין כי הנאה להם למעלה כשאני מייחד יהודים למטה על ידי תורותיהם הקדושות, אבל מהות השמחה איני יודע עד היום הזה.

ושאלתי את פי משיח אימתי קאתי מר? והשיב לי: בואת תדע, בעת שיתפרסם לימודך בעולם, ויפוצו מעינותיך חוצה, מה שלמדתי אותך והשגת, ויוכלו גם המה לעשות יהודים ועליות כמוך ואו ייכלו כל הקליפות ויהיה עת רצון וישועה".

ביאת המשיח תלויה בהפצת מעיינות הבעש"ט הקדוש. ואכן מאז התגלותו של הבעש"ט החלו מעיינות החסידות, פנימיות התורה להתגלות. לימוד החסידות נעשה ההכנה לביאת המשיח והדבר שמקרב את ביאתו.

מהו הקשר בין הדברים? מדוע דווקא ע"י הפצת חסידות מתקרב עת ביאת המשיח?
מבאר כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מלובאוויטש: הגאולה עניינה גילוי אלקות בעולם

קץ הגאולה בחג השבועות

אלעזר הכל מודים בעצרת דבעינן נמי לכם. מאי טעמא - יום שניתנה בו תורה הוא".
וביאר הרה"צ ר' מרדכי מנדבורנא נ"ע. "נמי לכם" בגמטריה קץ. ומורה על קץ הגאולה האמיתית והשלימה. ו"בעינן נמי לכם", היינו שבחג הברעות, חג מתן תורה שאז הוא זמן חירות משיעבוד מלכויות, זהו זמן מסוגל לבקש ("בעינן" לשון "אם תבעין עינין") את הגאולה האמיתית והשלימה.

בגמ' מסכת פסחים (סח, ב). נחלקו ר' יהושע ור' אליעזר. ר' אליעזר אמר "אינן לו לאדם ביום טוב אלא או אוכל ושותה או יושב ושונה". ור' יהושע אמר חלקהו, חציו לאכילה ושתייה וחציו לבית המדרש. ומבאר הגמ' את מחלוקתם בפסוקים - דכתיב "עצרת לד' אלקך" וכתיב "עצרת תהיה לכם": "רבי אליעזר סבר: או כולו לד' או כולו לכם. ורבי יהושע סבר: חלקהו, חציו לד' וחציו לכם". ומסיימת הגמ': "אמר רבי

נא לשמוע על קדושת הגילוי

י"ל על ידי:

**לכשימוצו
מעיינותיך**

לפי"נ הרה"ח ר' משה נחום בן ר' מרדכי מענדל ע"ה קדנר
לכ"ע אחש"פ כ"ב ניסן ה'תשע"א

לתגובות והערות:
הודיעות: 770.284.0749
yfatusu.m@gmail.com :דוא"ל

לכות
ר' צבי מרדכי וזגנו שלומית
ר' יוסף יצחק וזגנו מרים הבורה
ויצאי תלציהם חנה שפריצה ופינה אידיל
הת' משה, הת' מנחם מענדל, חנה ורחיה מושקא
גרמון

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

